

Judecătoria Hîncești (sediul central)
Judecător: L. Roic-Botezatu
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, E. Palanciuc și V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Călugăreanu Svetlana prin intermediul avocatului stagiar Călugăreanu Vladilen și a recursului declarat de Călugăreanu Svetlana,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Călugăreanu Svetlana împotriva Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, cu privire la încasarea salariului pentru perioada absențelor forțate de la locul de muncă, încasarea penalității pentru neachitarea în termen a drepturilor salariale, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Călugăreanu Svetlana, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 30 martie 2017,

A C O N S T A T A T:

La 16 noiembrie 2016, Călugăreanu Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, cu privire la încasarea salariului pentru perioada absențelor forțate de la locul de muncă, încasarea penalității pentru neachitarea în termen a drepturilor salariale, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că prin ordinul nr. 65 din 1 septembrie 2014, a fost angajată în funcția de director-adjunct, pe 0,5 salariu, cu păstrarea funcției de profesor de istorie în cadrul instituției de învățămînt Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir, din satul Crasnoarmeiscoe, raionul Hîncești.

În luna septembrie 2015 reclamanta a fost avizată în mod verbal de către administrația instituției că unitatea dată este lichidată în legătură cu reducerea statelor de personal. Neinformată juridic despre procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, reclamanta solicita informații

de la administrația la care nu primea nici un răspuns.

Călugăreanu Svetlana susține că a fost informată verbal că funcția dată nu a fost lichidată și că funcția este deținută de o altă persoană, iar pentru informare și stabilirea veridicității a sesizat, prin cererea cu numărul de intrare 4 din 14 septembrie 2016, administrația instituției de învățământ pentru a i se elibera informația cu privire la copiile ordinelor de angajare, de concediere-transfer, întrucât nici în carnetul de muncă nu sunt specificațiile respective, iar la 4 octombrie 2016, a sesizat Inspectoratul de Stat al Muncii privitor la inițierea procedurii de control a corectitudinii ordinelor emise de către administrația Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” și verificarea procedurii și a normelor de calcul pentru salariul calculat

A mai precizat reclamanta că la 24 octombrie 2016, a primit răspunsul cu nr. 72-C de la Inspekția Teritorială de Muncă Cimișlia, unde este menționat că în urma controlului efectuat s-a stabilit existența relațiilor de muncă ale reclamantei, în calitate de director-adjunct al instituției sus menționate în perioada 1 septembrie 2014 – 1 septembrie 2015, au avut loc conform ordinului de angajare nr. 65 din 1 septembrie 2014 al directorului Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, însă fără a fi încheiat un contract individual de muncă în formă scrisă, contrar prevederilor Codul muncii. Totodată au fost stabilite și alte încălcări.

La 28 octombrie 2016, a depus o cerere către administrația Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir”, cu nr. de intrare 1, prin care a solicitat informația cu privire la salariu pentru perioada 1 septembrie 2015 – 28 octombrie 2016, la funcția de 0,5 salariu director-adjunct; copia ordinului nr. 65 din 01 septembrie 2015 cu privire la numirea în funcția de director-adjunct 0,5 salariu, la care i-a fost eliberată copia ordinului de angajare din 1 septembrie 2015 și certificatul nr. 46 din 1 noiembrie 2016, conform căruia salariul mediu lunar de 0,5 director-adjunct a constituit 2500 lei.

Consideră Călugăreanu Svetlana că dispune de dreptul de a solicita încasarea penalității pentru toată perioada de absență forțată de la muncă, a salariului, a indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Mai mult, pentru ignorarea faptelor, pentru discriminarea salariatului care a încercat de nenumărate ori să concretizeze situația creată și pînă în prezent nu este adus la cunoștință, temeiul privării de dreptul la muncă, reclamanta consideră că urmează să se încasaseze salariului, pentru perioada de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral. Totodată, în caz de reținere a tuturor sau a unor plăți în caz de eliberare din serviciu, salariul, ca o compensare a prejudiciului cauzat, se va percepe pentru întreaga perioadă de reținere a plăților, dacă cel eliberat din serviciu va dovedi că a întâlnit dificultăți la reangajare la un alt loc de lucru (lipsa de mijloace bănești pentru deplasări, necesitatea permutării într-o altă localitate etc.).

Pe parcursul examinării pricinii reclamanta a depus cerere prin care și-a concretizat pretențiile.

Solicită Călugăreanu Svetlana încasarea din contul Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” a salariului în mărime de 40 000 lei, pentru perioada de absență forțată de la

muncă, a penalității în mărime de 9 605 lei, a prejudiciului moral estimat la suma de 5 000 lei, prejudiciul material în mărime de 1 972, 06 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 30 martie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Călugăreanu Svetlana împotriva Liceului Teoretic „Dmitrie Cantemir”, cu privire la încasarea salariului pentru perioada absențelor forțate de la locul de muncă, încasarea penalității pentru neachitarea în termen a drepturilor salariale, încasarea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 68, 72-78).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 28 aprilie 2017, Călugăreanu Svetlana, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Călugăreanu Svetlana, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 30 martie 2017 (f.d. 107, 108-114).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 22 septembrie 2017, Călugăreanu Svetlana prin intermediul avocatului stagiar Călugăreanu Vladilen, fiind împuternicit prin mandatul nr. 033514 din 31 octombrie 2016 (f.d. 1) și la 30 octombrie 2017 Călugăreanu Svetlana separat, au contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului au invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 115), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de

pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 27 octombrie 2017 și respectiv la 3 noiembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 27 noiembrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Călugăreanu Svetlana prin intermediul avocatului stagiar Călugăreanu Vladilen și recursul declarat de Călugăreanu Svetlana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Călugăreanu Svetlana prin intermediul avocatului stagiar Călugăreanu Vladilen și recursul declarat de Călugăreanu Svetlana ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Călugăreanu Svetlana prin intermediul avocatului stagiar Călugăreanu Vladilen și recursul declarat de Călugăreanu Svetlana se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea